

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/6/2021
Identifikačné číslo spisu: 6119323130
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6119323130.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: SzTEL s.r.o., so sídlom Šafárikova 112, 048 01 Rožňava, IČO: 36 836 711, zastúpeného JUDr. Miroslavom Katunským, advokátom, so sídlom Floriánska 16, 040 01 Košice, proti žalovanému: Enprotech a.s., so sídlom Kukučínova 86/9, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 47 461 845, zastúpenému Mgr. Petrom Kavuličom, advokátom, so sídlom Tkáčska 6507/2, 080 01 Prešov, o zaplatenie istiny 4.584,81 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica, pod sp. zn. 21Up/820/2019, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 4. augusta 2020, č. k. 21Up/820/2019-75, takto

rozhodol:

I. Dovolacie konanie z a s t a v u j e .

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom zo dňa 21. apríla 2020, č. k. 21Up/820/2019-67, odmietol odpor voči platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24. júla 2019, č. k. 21Up/820/2019 - 22. V rámci odôvodnenia súd prvej inštancie uviedol, že návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeného súdu prvej inštancie dňa 28.06.2019, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 4.584,81 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Súd prvej inštancie platobný rozkaz vydal dňa 24.07.2019. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu včas odpor elektronicky, prostredníctvom Ústredného portálu verejnej správy - ÚPVS (slovensko.sk), ktorého prílohou bolo autorizované podanie zástupcom žalovaného, ktorého obsahom bol odpor proti platobnému rozkazu. Nakoľko však odpor nebol podaný na predpísanom formulári, tzn. nespĺňal podmienku riadne podaného odporu v súlade s ust. § 11 ods. 2 zákona o upomínacom konaní, vyšší súdny úradník podaný odpor podľa ust. § 12 ods. 1 písm. c/ zákona o upomínacom konaní odmietol z dôvodu, že nebol podaný prostredníctvom na to určeného elektronického formulára.

2. Okresný súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 4. augusta 2020, č. k. 21Up/820/2019-75, zamietol sťažnosť žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 21. apríla 2020, č. k.

21Up/820/2019-67, s tým, že žalobcovi nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení zdôraznil, že osobitnou náležitosťou odporu podaného v upomínacom konaní, na ktorej súd musí v zmysle zákona o upomínacom konaní trvať, je využitie na to určeného elektronického formulára. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 01.04.2020, č. k. IV. ÚS 118/2020-24, a zo dňa 28.04.2020, č. k. II. ÚS 177/2020-14, v ktorých boli posudzované ústavné sťažnosti proti uzneseniam Okresného súdu Banská Bystrica o odmietnutých odporoch proti platobným rozkazom podaných nie prostredníctvom na to určeného formulára, kde Ústavný súd SR dospel k rovnakým záverom ako súd prvej inštancie v danom prípade. Súd prvej inštancie zároveň zdôraznil, že v platobnom rozkaze bolo obsiahnuté náležité poučenie o tom, ako má byť odpor proti platobnému rozkazu podaný, tzn. o spôsobe a forme, ako aj o následkoch, ak spôsob (forma) podania odporu nebude zodpovedať zákonnej úprave. S prihliadnutím na vyššie uvedené sudca súdu prvej inštancie podľa ust. § 250 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 15 ods. 1 zákona o upomínacom konaní sťažnosť žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 21Up/820/2019 zo dňa 21.04.2020 vydanému vyšším súdnym úradníkom zamietol, pretože sa stotožnil so záverom o tom, že odpor žalovaného proti platobnému rozkazu bol podaný v elektronickej podobe, bez použitia na to určeného elektronického formulára, čím je podľa ust. § 12 ods. 1 písm. c/ v spojení s ust. § 11 ods. 2 zákona o upomínacom konaní daný dôvod na odmietnutie odporu podaného elektronickými prostriedkami inak ako prostredníctvom na to určeného elektronického formulára. S námietkami obsiahnutými v sťažnosti, ktoré nemali vplyv na rozhodnutie súdu o podanej sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o odmietnutí odporu proti platobnému rozkazu, sa súd prvej inštancie nezaoberal, pretože ich súd prvej inštancie nepovažoval za podstatné za účelom vydania rozhodnutia vo veci.

3. Proti uzneseniu okresného súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) prostredníctvom svojho právneho zástupcu dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil tým, že jej súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ust. § 420 písm. f/ C. s. p.).

4. V rámci podaného dovolania žalovaný trval na tom, že odpor podal riadne a včas, pričom sa spravoval poučením v rámci platobného rozkazu, podľa ktorého: „Odpor podaný elektronicke musí byť autorizovaný podľa osobitného predpisu.“ Z uvedeného dôvodu žalovaný podal odpor prostredníctvom svojho právneho zástupcu elektronicke, podpísaný kvalifikovaným elektronicke podpisom v zmysle ust. § 23 zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente, a to prostredníctvom elektronickej dátovej schránky súdu cez portál slovensko.sk. Žalovaný zastáva názor, že napadnutým rozhodnutím o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o zamietnutí (pravdepodobne mal na mysli „odmietnuti“) odporu došlo zo strany súdu prvej inštancie k nesprávnemu procesnému postupu, a tým aj k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces. Dovolateľ žiadal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí sťažnosti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci.

5. K dovolaniu žalovaného sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril žalobca, ktorý neprípustnosť dovolania vyvodzoval od výšky peňažného plnenia, ktoré je predmetom sporu podľa ust. § 422 ods. 1 písm. a/ C. s. p. v spojení s ust. § 422 ods. 2 C. s. p. Z procesnej opatrnosti žalobca uviedol, že v platobnom rozkaze sa nachádzalo poučenie o povinnosti podať odpor na predpísanom elektronicke formulári, preto bol odpor podaný elektronicke v rozpore s poučením súdu a platnou právnou úpravou. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol dovolanie žalovaného odmietnuť a žalobcovi priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o dovolaní žalovanej.

7. Podľa ust. § 161 ods. 1 C. s. p., ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

8. Procesné podmienky v civilnom sporovom konaní, i napriek tomu, že ich Civilný sporový poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu ako i na strane strán sporu), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ civilného sporového konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offio. Ak súd pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví § 161 ods. 2 C. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejednanie veci vyplývajúca zo zákona.

9. Z podania žalovaného, či už z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku) ako i obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie dôvodov a vymedzenia toho, čo strana sporu žiada) možno bez pochybností vyvodit', že tento procesný úkon žalovanej v predmetnej veci, ktorým napadla uznesenie okresného súdu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom o odmietnutí podaného odporu proti platobnému rozkazu, je dovolaním v zmysle § 419 a nasl. C. s. p.

10. Podľa ust. § 34 C. s. p., o odvolaní rozhoduje krajský súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa ust. § 35 C. s. p., o dovolaní rozhoduje najvyšší súd.

12. Podľa ust. § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

13. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že najvyšší súd je funkčne príslušný rozhodovať iba o dovolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacích súdov; tzn. prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím odvolacieho súdu. Dovolaním nie je možné napadnúť rozhodnutie súdu prvej inštancie, z čoho vyplýva, že dovolanie možno podať až po predchádzajúcom podaní odvolania.

14. V predmetnej veci však rozhodnutie okresného súdu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť proti uzneseniu vydaného vyšším súdnym úradníkom o odmietnutí podaného odporu proti platobnému rozkazu, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vydaného v rámci odvolacieho konania. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného dovolania žalovaného preto nie je daná.

15. Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokolvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o dovolaní žalovaného proti uzneseniu okresného súdu podľa ust. § 419 C. s. p. v spojení s ust. § 161 ods. 2 C. s. p. zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

17. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu, rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

18. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.